



**Regularvm Vtrivsqve Ivris Cvm Ampliationibvs Ac
Limitationibvs**

Dueñas, Pedro

Venetiis, 1566

Regula CXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63213](#)

D. Petri Duen.

is potest, nume. 63 ff. de acquiren. hæredi. & Purpura. in l. i. m. 91 cum alijs ff. si cert. peta. vbi Mar. de Mantua in ij. lect. nam

Quis autem propri dicatur vicinus probat text. in l. i. in. s. autem tecto, ff. ad Syllania. vbi dicitur, qd ille dicitur vicinus, c. us vox audiri potest. Hanc regulam ponit Soci. cum duabus in ita. in regu. lx. xj. & Fely. limitat eam quinque modis, in d. c. d. ris nu. s. vsque ad fin. de præsumptio.

1 Ultra quos amplias primo: nam vbi est maior consanguineus vel vicinitas, ibi maior scientiae præsumptio fit. Ita loquitur text. d. l. octau. ff. vnde cogn. & in d. c. quoqdam, de præsumptio.

2 Amplius secundo, etiam s. materia sit penal. Secundum Bar. in l. dominus horreorum in s. prin. ff. loca. Specul. in tit. de empir. & venditio. in s. nonc dicendum est, de rescind. vendit. nu. 30 in facit tex. in l. si filium, C. de libera. causa.

3 Limita primo, procedere tantummodo in his que cōcernunt in ra sanguinis & prossessum naturę. Ita Ange. de perusio in l. quoniam C. de iure delibe. quem sequitur ibi Iacob. de S. Geor. nu. 2.

2 Limita secundo, dummodo vicinus seu consanguineus absen diu non fuisset, quoniam tunc non præsumuntur scire facta vicinior. Ita tenet Bar. in l. is potest. in v. col. ff. de acquiren. hære. & ibi l. nu. 63 Alex. in l. Lucius. in s. Titius. ff. de liber. & posthu. Ma. Mantua in l. i. in j. lect. nu. 61 ff. si cert. peta. & ibi Purpura, nemo 122. Facit tex. in c. cum in tua, & ibi Abb. in ii. notabi. qui man mo. accusa. possunt.

3 Limita tertio, in affine, vel vicino nouo Argum. text. in l. qui cl vno. in s. ff. de re milita. & de vicino, videtur text. in d. cap. pratus, in versicu. nec paulus, xxij. quest. j. Ita tenet purpura. in l. i. num. 126.

4 Limita quarto, procedere duntaxat vsque ad gradus iuris filiis. Per tex. in d. l. octau. gradus. Bald. Nouellus in tracta. de don. in xj. par. j. par. princi. in tracta. privilegi dotis putatiue, in priuiliu. l. nu. 8 vers. sed circa ignorantiam iuris, col. 14 quem sequitur Ma. Mant. in d. l. i. in i. lect. nu. 63

5 Limita quinto, non habere locum in filiis qui sunt sui hæredes & in quos dominium rerum paternarum continuatur, ita vt quod in modo domini etiam viuo patre censeantur. Ut in l. in suis. ff. de lib. & posthum. tamen non præsumuntur scire contenta in testamento patris, vt in l. eius qui in prouincia, in fin. ff. si certum perfatur & in vult sentire Barto. in l. sed si plures in s. ad substitutos ff. de vaga. quem sequitur Iacob. de Sancto Georg. in d. l. quoniam, in s. C. de iure delibe.

REGVLA CXXVI.

C O M P A R E R E per procuratorem potest, qui tenetar vni ad Synodus. Pro qua regula facit tex. in c. fin. de his que sunt. pte.

præla. & ita tenet ibi Imo. Facit etiam tex. in c. episcopus ad Synodum. 18. distin. & licet illa iura loquantur in debentibus venire ad Synodus prouincialem, tamen idem videtur dicendum in Synodo episcopi, quia de uno ad aliud sepe arguit doct. Pro qua opinione est pulcher tex. in l. diui. circa medium. ff. de iure patron. quam opinionem tener Fran. Curr. in repe. l. admonendi col. xxij. ff. de iure iar. Pano. in c. bong. el 2. de postula. prelato. col. 2. Barba. in repe. c. Raynal. col. liiij. de test. Preposi. in c. si vir. co. j. de cognat. spiritua. Corset. in sing. in verbo. opinio. Henr. Bothæ. in tract. de Synodo episcopi. in 2. par. num. 43. Pro qua opinio. facit, nam citatus. simpli citer non tentur comparere personaliter, sed potest per procurato-rem comparere. c. pen. & ibi Pano. in 2. nota. de iuramen. calum. no-tatur in c. j. de iudi. lib. 6. sed nullibi reperitur, quod supradicti te-nantur comparere personaliter, ergo &c.

1 Primo fallit, quando essent citati ut personaliter veniant ad Sy-nodum. Probat gloss. 2. in d. c. fin. & ibi Abb. in 1. colum, de his que flunt a prelat.

2 Fallit secundo, in Curatis, qui rationem reddituri sunt in his que faciunt, ut habeant curam animarum. Ut in c. quod super his. de maiori. & obedien. & ibi Ioan. And. & Car. in 3. opp. Imo. & Pa-not. in j. notab. probatur in c. quando. & ibi docto. 38. dist. nam isti non possunt comparere per procuratorem, argum. tex. in c. pastora lis. de iudic. gl. in c. j. de confes. lib. 6.

REGULA CXVII.

C O M P O S I T I O inter personas ecclesiasticas, ut decimæ vni curato debite alteri soluantur, valet. ut in c. ij. de transact. & in c. de decimis. in fi. eod. tit. vbi Papa dicit, soluatis, vel cum ipsis amica-biliter componatis, & sic compositio approbatur ibi a Papa: et hoc tenet ibi Abb. Ratio est, quia cum decimæ Clericis sunt reservatae. non refert quis ipsorum habeat, vel que ecclesia tradunt doct. in c. ex multiplici. de decim. & ita tenet Caro. Ruyn. in cons. cxlij. nu. 13. vol. 3. Circa quam regu. vide Barb. in c. fi. nu. 4. de rex. permitt.

2 Limita primo, non procedere in decimis personalibus. Ratio est, ne detur occasio vacationi, & audiendi diuina extra ecclesiam pa-rochiale, contra text. in c. ij. de paroch. Ita tenet Collect. in c. A-postolicæ. de decim.

3 Limita secundo, etiam si ageretur ut monachi haberent tota pre-dialem decimam vnius parochie, vel alius curatus: nam tunc si cu-ratus vicum sufficientem non habet, eo qd ei desinit decimæ, ager-ad congruam portionem. ut in c. de monachis. de preben.

4 Limita tertio non procedere, nisi causæ cognitione interueniat: de-bet enim superior examinare, an talis cōpositio expediat ecclesie, alias compositio non valebit, quia est alienatio, in qua hęc inquisi-